13. SPORTUL STUDENȚESC
(17 7 1 9 23—22 15 p)

PRESTAȚII SUB AȘTEPTĂRI DUPĂ UN DEBUT PROMIȚĂTOR

Ni se pare deosebit de interesant și de util în același timp ca, în loc de alte considerații pe marginea comportării **Sportului studențesc** în prima manșă a actualei ediții de campionat, să încercăm a face cîteva comparații, folosindu-ne în acest scop de rezultatele obținute în diferite intervale de timp, din întreaga perioadă de existență divizionară A a universitarilor bucureșteni.

Și vom începe punînd, mai întîi, față în față, situația echipei la sfîrșitul sezonului de primăvară și a celui de toamnă, din același an 1973. Vom avea astfel, de o parte, **prestația unui retur foarte bun, cu evoluții uneori la nivelul protagoniștilor întrecerii și cu un punctaj procentual de aproximativ 60 la sută din totalul realizărilor posibile,** ceea ce a impus „11"-le, antrenat atunci de cuplul **Gh. Ola—M. Macksai,** printre revelațiile finalului de campionat 1972—1973. De cealaltă parte, se înscriu datele din toamna anului trecut : **o zestre de puncte mai redusă** (44 la sută procentaj), **momente prelungite de criză competițională** și — la capătul a 17 etape — **o poziție situată în treimea inferioară a clasamentului.** O primă concluzie care se desprinde de aici ? Iat-o, exprimată, în cîteva cuvinte, de vicepreședintele clubului prof. **Eugen Banciu : „Față, de comportarea și rezultatele obținute în a doua jumătate a precedentei ediții de campionat, evoluția în ansamblu a echipei noastre în acest tur a nemulțumit în mod evident. Fără îndoială că ne așteptam la mai mult decît am realizat".**

Cea de-a doua comparație, pe care ne-o propunem în continuare, ne oferă confruntarea directă dintre elementele statistice ale

Atac studențesc supranumeric la poarta lui F.C. Constanța, rămas însă fără rezultat. (Fază din meciul Sportul Studențesc — F. C. Constanța : 3—2).

Foto : S. BAKCSY

celor două toamne de prezență în Divizia A a Sportului studențesc. În 1972 : **7 puncte acumulate** (26 la sută procent) **și ultimul loc** (16) **în clasament** ; în 1973 : **15 puncte realizate** (44 la sută procent) **și poziția a 13-a în ierarhia competițională,** ferită deocamdată de amenințarea retrogradării. Concluzia ? Antrenorul **Angelo Niculescu** — și nu numai el — este de părere că diferența dintre agoniseala de puncte și evoluția echipei în cele două tururi de campionat, diferență care pledează net în favoarea ultimului, constituie o importantă premisă în reușita viitoarelor tentative de desprindere a formației bucureștene de zona întunecată a clasamentului.

În sfîrșit, din suita de comparații legate de analiza Sportului studențesc, nu putem trece cu vederea și pe aceea pe care ne-o sugerează împărțirea sezonului din toamna anului 1973 în două perioade distincte, aproximativ egale, în funcție de activitatea celor două cupluri de antrenori, care au funcționat la conducerea tehnică a formației. Și, referindu-ne la primul dintre acestea, **Gh. Ola — M. Macksai** și la intervalul de timp cuprins între etapele I și a IX-a inclusiv, vom consemna printre altele : **1. echipa bucureșteană, plecată de pe locul 14 în clasament** (după înfrîngerea în deplasare cu Politehnica Iași) **a parcurs, la început, un drum plin de promisiuni cu rezultate bune care au permis o ascensiune rapidă și spectaculoasă** (locul 4 în etapa a V-a) ; 2. **a urmat apoi o perioadă de cădere, la fel de rapidă și nu mai puțin spectaculoasă, în următoarele patru etape în care studenții bucureșteni n-au acumulat din patru meciuri decît un singur punct și, fatalmente, echipa a revenit pe locul din start (14) ; 3. bilanțul realizărilor din această jumătate a turului și în momentul în care s-a efectuat schimbarea de antrenori era următorul : 7 puncte la activ** (40 la sută procent) **și un golaveraj pozitiv: 14—11.**

A urmat semiturul cuplului **A. Niculescu — I. Voica,** în care Sportul studențesc n-a mai atacat pozițiile din vîrful clasamentului, dar a avut în schimb o evoluție ceva mai constantă, la nivelul unor comportări apreciate, în ansamblu, ca satisfăcătoare și care, în finalul sezonului de toamnă se concretizează în : **8 puncte** (50 la sută procentaj), **un golaveraj de 9—11 și locul 13 în clasament.** Concluzia ? **S-ar putea spune, deși cu rezerve, că echipa universitarilor bucureșteni a înregistrat un ușor plus de ascendență, pe plan competițional, în perioada în care s-a aflat sub bagheta fostului tandem al reprezentativei.** Mai important însă de a căuta să stabilim acum, cu o relativă exactitate, cine a realizat mai mult dintre cele două cupluri de antrenori, socotim necesar a preciza cauzele principale care au făcut ca Sportul studențesc să nu mai confirme aspirațiile sale, firești am spune, la începutul campionatului.

Și cea mai importantă dintre acestea ni se pare a fi legată de **marile dificultăți ale procesului de reconstrucție a echipei.** Pentru că și formația bucureșteană, în rîndurile căreia au fost introduși în toamna lui 1973 nu mai puțin de șase jucători noi **(Măndoiu, Rădulescu, Cassai, I. Grigore, I. Constantin și Țolea)** s-a găsit în situația — întîlnită și în cadrul altor colective divizionare — de a-și reconstrui din mers „11"-le de bază, cu achiziții care s-au integrat încet și au satisfăcut numai parțial, poate și pentru faptul că au manifestat insuficientă încredere în forțele proprii.

Cea de-a doua cauză, care explică neîmplinirile Sportului studențesc în prima jumătate a campionatului, trebuie pusă pe seama **deselor mutații intervenite în ce privește ideea de joc. De la un sezon la altul, de la un cuplu de antrenori la celălalt.** De aici și unele neconcordanțe între intenții și posibilități, între dorințe și realizări.

O a treia și ultimă cauză principală, determinantă în evoluția formației studenților bucureșteni în sezonul de toamnă trecut, este evidențiată în **atitudinea uneori lipsită de răspundere a jucătorilor, care au tratat cu superficialitate unele întîlniri.** Să ne reamintim numai de condițiile în care s-au pierdut trei prețioase puncte în meciurile cu Jiul și Petrolul, la București și să ne gîndim ce ar fi însemnat acestea acum la zestrea generală a echipei, înaintea returului.

Dar, cu siguranță că mai mult decît noi se gîndesc la toate aceste lucruri și la tot ce vor avea de făcut, pentru viitorul sezon, jucătorii și conducerea tehnică a Sportului studențesc. La Izvorul Mureșului, acolo unde în aceste zile de iarnă formația bucureșteană se pregătește cu sîrguință se pun, fără îndoială, bazele unei instruiri de calitate care să asigure Sportului studențesc în primăvară ascensiunea dorită pe verticala clasamentului, atingerea unor obiective care, sîntem convinși, vizează mai mult decît menținerea în prima divizie a țării.

Mihai IONESCU

14. POLITEHNICA IAȘI
(17 7 1 9 18—24 15 p)

REACLIMATIZAREA S-A FĂCUT GREU

După un an de „agrement" în eșalonul secund, în toamna lui '73 Politehnica s-a înapoiat în prima divizie. Aceiași jucători — care în sezoanele precedente oferiseră suporterilor lor momente de fotbal bun, dar și multe clipe de deznădejde — au început actuala ediție cu dorința fermă de a arăta tuturor că locul lor firesc este pe prima scenă a fotbalului nostru, că părăsirea acesteia, doar pentru un an, s-a datorat unui accident ce nu se va mai repeta. Studenții aveau încredere în forțele proprii ; încredere ce a sporit și mai mult odată cu preluarea conducerii tehnice de antrenorul emerit **Ilie Oană.**

Acum cînd a început „numărătoarea inversă" pentru retur, să vedem în ce măsură năzuințele studenților ieșeni au prins, sau nu, viață în sezonul de toamnă. Pentru aceasta vom apela, în primul rînd, la un tablou cifric privind evoluția Politehnicii în cele 17 etape ale turului. Iată-l cum arată : 1. Sportul studențesc 1—0 (acasă, locul 3—7), 2. „U" Cluj 1—3 (d ; 12—14), 3. C.F.R. Cluj 1—0 (a ; 7), 4. Univ. Craiova 0—1 (d ; 11—12), 5. Politehnica Timișoara 1—0 (a ; 6), 6. Steaua 1—4 (d ; 10), 7. Dinamo 0—1 (a ; 14), 8. Sport Club Bacău 3—0 (a ; 6), 9. Petrolul 1—0 (d ; 5), 10. Jiul 0—1 (d ; 7), 11. C.S.M. Reșița 0—0 (a ; 8), 12. F. C. Argeș 2—5 (d ; 13), 13. F. C. Constanța 0—2 (d ; 15—16), 14. Steagul roșu 1—0 (a ; 13), 15. U.T.A. 1—3 (d ; 14), 16. A.S.A. Tg. Mureș 4—1 (a ; 13), 17. Rapid 1—3 (d ; 14).

Așadar, după cum se observă, echipa din Iași a **cîștigat — în majoritatea cazurilor — acasă și a pierdut în deplasare.** Excepții au fost partidele cu Dinamo (acasă), cînd a părăsit învinsă terenul, și cu Petrolul (deplasare), cînd s-a întors acasă cu ambele puncte. Realizînd un procentaj de 44 la sută din punctaj, bilanțul de toamnă poate fi socotit satisfăcător.

Din cifrele expuse mai înainte se poate observa că studenții s-au aclimatizat destul de greu cu atmosfera Diviziei A. Primele evoluții în deplasare s-au soldat cu eșecuri, ieșenii părînd, victime sigure, de fiecare dată, încă înainte de primul fluier al arbitrului. O asemenea realitate a dăinuit o bună perioadă de timp, s-a mai manifestat chiar și după succesul de la Ploiești. Numai așa poate fi explicată înfrîngerea în fața liderului, Universitatea Craiova, în ultimele minute ale partidei, după un joc în care la capitolul tactic echipa antrenată de **Oană** se dovedise mai pregătită decît aceea a Craiovei. Din acel meci, ieșenii au înțeles însă că, oriunde vor evolua, ei trebuie să-și joace pînă în ultima secundă a întîlnirii șansele, lor, ca să poată obține mai multe rezultate bune. **În acest sens, este cazul să amintim că ei au menținut, în mai toate partidele, un tempo destul de ridicat,** deoarece fiecare component al formației își cunoaște bine sarcinile duble (în desfășurarea atacului și în apărare). Dar, în compartimentele de apărare și înaintare s-au manifestat și multe carențe. Astfel, la sfîrșitul turului echipa are un golaveraj negativ (18—24). **Numărul mare de goluri primite se datorează faptului că nu s-a ajuns la o formulă de apărare, omogenă, fundașii laterali fiind cu ușurință depășiți de atacanții adverși. Și în ceea ce privește eficacitatea, ea a lăsat mult de dorit, „Poli" înscriind, în medie, un gol de meci.** O asemenea productivitate a ofensivei este și rezultatul comportării foarte slabe a doi dintre componenții de bază ai înaintării, **Incze** și **Marica.** Aceștia n-au marcat nici un gol în tot sezonul, deoarece au fost preocupați ma mult de a-și dribla

Lupulescu — flancat de doi apărători timișoreni — șutează puternic la poarta lui Catona.

la nesfîrșit adversarii, de efectuarea unor artificii, tocmai în fazele decisive. E bine să amintim că în campionatul trecut — atunci cînd echipa a activat în Divizia B — Marica s-a numărat printre golgeterii categoriei. Posibil, oare, ca revenirea în prima divizie să-i fi risipit veleitățile de golgeter al formației sale ? Poate că returul ne va dovedi contrariul...

Carențele din apărare și din atac — datorate, în mare măsură, lipsei de formă a unor jucători și plecării temporare a două piese de bază **(Sofian și Dănilă)** — au determinat pe antrenorul **Oană** să efectueze multe schimbări pînă să ajungă la „11"-le folosit în ultimele etape ale turului. În această parte a campionatului, în linia de înaintare a apărut un nume nou, **Spirea** (19 ani). Dar, iată formația folosită în tur, cu notele acordate de antrenorul Oană : **Costaș 8** (17 jocuri) **Micloș 7** (11) **Anton 6** (9), **Stoicescu 9** (17), **Romilă I 8** (15), **Hanceriuc 6** (16) **Romilă II 7** (17), **Ianul 7** (14) **Simionaș** (17) **Incze 6** (15), **Lupulescu 8** (14), **Marica 6** (9) (Spirea 6 — 6). Au mai jucat **Dănilă** — 9 jocuri, **Ailoaie** — 12, **Goleac** — 4, **Ciobanu** — 4.

De altfel, spre sfîrșitul turului, jocul a cunoscut un progres calitativ, cu toate că programul partidelor le-a fost nefavorabil ieșenilor (din 9 meciuri, 6 le-au disputat în deplasare !) și unii jucători au dat semne de oboseală psihică.

★

Antrenorul **Ilie Oană** ne mărturisea, recent, că n-a lipsit mult ca formația sa să obțină calificativul de bine la sfîrșitul turului. Dar, pentru realizarea acestuia era necesar ca toți, absolut toți jucătorii să fi dat un mai mare randament, fapt posibil în returul campionatului. **Oană** speră că, în partea a doua a ediției, să poată beneficia și de aportul lui **Sofian** și **Dănilă,** elemente ce vor contribui la omogenizarea formației, la un echilibru al compartimentelor. În acest fel, se va alcătui un „11" stabil, capabil să împlinească năzuințele suporterilor, a tuturor celor ce susțin pe reprezentanta Iașului în Divizia A. Dar, pentru aceasta mai e nevoie ca secția de fotbal (președinte **C. Huiu**) să sprijine efectiv activitatea, să dea un ajutor concret antrenorilor. Altfel, toate intențiile bune ale Politehnicii vor rămîne simple dorințe, ieșenii rămînînd să ducă o viață agitată, în rîndul divizionarelor A.

Pompiliu VINTILA